

[Indenrigsministeren.]

Naar der her i § 1, Stk. 4, er nævnt visse Undtagelser fra Lovens Bestemmelser, er det, fordi der under andre Ministerier, specielt Landbrugsministeriet, er lovgivet paa disse Omraader, og for at vi ikke skal faa to Sæt Love om det samme Emne og inden for det samme Omraade. Og hvis man skulde finde, at de gældende Bestemmelser ikke er effektive eller tilstrækkelige, har vi ment, det var mere formaalstjenligt at føre dem paa Højde med Tiden i Stedet for at have nogle Regler i en Lov og nogle Regler i en anden Lov om det samme, hvad der let kan føre til noget indviklet og for Befolkningen uforstaaeligt, og de, som skal kontrollere, ved maaske ikke rigtigt, hvem der har Kontrollen.

Med disse Bemærkninger skal jeg endnu en Gang takke for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget og tilsige min Vilje til at deltage i den Forhandling, der skal foregaa i det Udvalg, som jeg forstaaer der vil blive stillet Forslag om at nedsætte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Den højtærede Minister gav mig paa mit Spørgsmaal om Lovens Praktisering, om den Effektivitet, der kunde blive Tale om, et Svar, der giver mig Anledning til at mene, at i hvert Fald den højtærede Minister ikke vil forivre sig. Det havde jeg naturligvis heller ikke ventet i Forvejen, men paa den anden Side maa vi for vort Vedkommende lægge Vægt paa, at der ikke bliver Tale om, at man giver Ministeriet en Bemyndigelseslovgivning, der, saaledes som jeg udtrykte det i mit første Indlæg, kun bliver Papir. Og det forekommer mig, at det Udvalg af sagkyndige og særlig interesserede, der i sin Tid arbejdede med Problemet og udarbejdede de Retningslinier, som den tidligere omtalte Betænkning indeholder, i høj Grad giver Anledning til at mene, at om ikke en Efterligning af det, der dengang var fremme, saa i hvert Fald noget tilsvarende, en Udbygning deraf, vilde være af Værdi.

Jeg for mit Vedkommende ser meget nødtigt, at denne Lov bliver lagt hen til en eller anden Sekretær eller Fuldmægtig i Ministeriet, og naar han saa har en halv Time ledig en Eftermiddag, kigger han paa, hvad der eventuelt skal laves af Anordninger og lignende. Det er naturligvis lidt skarpt stillet op og lidt skarpt sagt, men jeg vilde

gerne have, at der var en eller anden Instans, der beskæftigede sig med Tingene, og som ogsaa kunde udfolde et vist Initiativ paa dette Omraade. Derfor pegede jeg i min Slutbemærkning paa Tanken, som Ministeren ikke kom ind paa, men som vi jo kan vende tilbage til i Udvalget, om et særligt staaende Udvalg til at danne et Slags initiativtagende Element i Forbindelse med den Lovgivning, der her er Tale om. Det vilde jeg gerne have understreget her ved denne Lejlighed.

C. J. F. Sven: Det forekommer mig, at den højtærede Minister gjorde sig skyldig i en lille Misforstaaelse. Den højtærede Minister anvendte hele Tiden Udtrykket „Næringsmidler“, men Lovens Ordlyd er Levnedsmidler, ikke Næringsmidler. Nu vil jeg selvfølgelig ikke melde mig til den Brigade, der siger, at man lever for at spise, men jeg vil paa den anden Side forvare mig imod at hævde, at man alene skulde spise for at leve; man vil ogsaa gerne have visse Nydelser i denne Forbindelse. Jeg kan derfor ikke begribe, at man kan være imod, at der fremstilles Levnedsmidler, som ikke er saa absolut fedende, og som ikke kan udnyttes til sidste Revl og Trævl. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at det naturligvis klart skal tilkendegives, hvad man faar, men naar der i selve Reklameringsen og i Betegnelsen fra de paagældende handlendes Side utvetydigt gøres opmærksom paa, hvad Levnedsmidlet indeholder, maa man efter mit Skøn have Lov til det. Det maa man ikke efter Lovforslaget, hvis det passer Ministeren, at udstede en Bekendtgørelse om, at der ikke maa være disse i og for sig ganske uskadelige Stoffer i de paagældende Næringsmidler.

Jeg vil dernæst gerne benytte Lejligheden til at sige — jeg glemte det i mine første Udtalelser —, at jeg er ganske uenig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i hans Ønske om at faa nedsat et, som han sidst sagde, initiativtagende Udvalg til at passe paa Ministeren og Ministeriets Embedsmænd i det hele taget. Det er mit Partis Standpunkt, at man ikke skal blande Rigsdagen eller udenforstaaende ind i det rent administrative. Det bør ligge hos Ministeren og Ministeriets Embedsmænd. Hvis de saa ikke passer deres Opgave, kan man fare paa dem, for de har Ansvaret. Det er tværtimod forflygtigende for Ansvaret, hvis der her nedsættes et initiativtagende Udvalg og et halvvejs administrerende Udvalg. Dette er efter mit Skøn,